

2 **bisacūtus, i.** *subs. m.* **ETYM** bisacutus¹, a linguarum Romanicarum deriuatis retro tractum. **DRom** BISACUTUS^{ML} > *it.* bicciacuto, *fr.* besaiguë > *it.* bisegolo, *cast.* bisagra. ¶
telum uel armatura duplici acie praedita • arma de doble filo [**HYPER** arma^b]